

شخصی سازی محیط یادگیری الکترونیکی بر اساس خودکارآمدی دانشجویان

هلیا انصاری*

خدیجه آذر**

چکیده

هدف از پژوهش حاضر شخصی سازی محیط یادگیری الکترونیکی بر اساس خودکارآمدی دانشجویان کارشناسی ارشد در دانشگاه آزاد واحد الکترونیکی می باشد. روش پژوهش توصیفی-پیمایشی و جامعه آماری شامل دانشجویان دختر و پسر دوره های آموزشی واحد الکترونیکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیکی تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ می باشد، که تعداد ۳۰ نفر به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفتند. برای سنجش عملکرد سامانه طراحی شده، عملکرد تحصیلی و میزان استفاده از سامانه در دو گروه شاهد و آزمون، پیش و پس از شخصی سازی مقایسه گردیده است. با توجه به اینکه روش اصلی سنجش خودکارآمدی، استفاده از پرسشنامه است لیکن در این پژوهش از روشی ضمنی برای شناسایی خودکارآمدی تحصیلی یادگیرنده استفاده شده است. این تحقیق در قالب سیستم توصیه گر فازی در بطن سامانه آموزشیار هوشمند در یک نیمسال تحصیلی بر روی تعدادی از دانشجویان دوره های آموزش الکترونیکی در دو مرحله اجرا شد؛ بدین ترتیب که در گام اول و بر روی نیمی از درس پارها از توصیه های مبتنی بر سبک یادگیری و در گام بعد و بر روی نیمه دوم درس پارها، از هم افزایی توصیه های مبتنی بر سبک یادگیری و سبک شناختی با هم استفاده شد. نمونه مورد بررسی شامل ۳۰ نفر با میانگین سنی ۲۳/۵۶ سال بوده است. ارزیابی محیط شخصی شده نشان می دهد که در نظر گرفتن ویژگی های کاربردی در مدل یادگیرنده و ارائه درس پارها و توصیه های متناسب با این ویژگی ها، به پیشرفت تحصیلی ۷۵٪ از یادگیرندگان منجر شده و رضایت تحصیلی آنان را به دنبال داشته است. در تمامی مراحل ارائه دروس، توانمندی یادگیرندگان بر اساس نظریه پرسش - پاسخ فازی پایش و ارزیابی گردید. استفاده از این روش سبب شخصی تر شدن توصیه های آموزشی و در نتیجه علاقه - مندی افراد به ادامه کار با سامانه پیشنهادی، کاهش میزان ارجاع های غیر ضروری و کاهش زمان یادگیری شده است.

واژگان کلیدی:

شخصی سازی، محیط یادگیری، خودکارآمدی، دانشجویان

* دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی، واحد الکترونیکی دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

** دکترای مدیریت آموزشی، مرکز نوآوری فناوریهای نوین آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اران، تهران، ایران

نویسنده مسؤول یا طرف مکاتبه: خدیجه آذر azarkh889@gmail.com